

та отъ днѣй на днѣй са изоставя, сега сж въ обычай *култѣ*, като на Юлія, и, споредъ Галерія, *сукаитѣ* както носж азъ. Последнійтъ особенно начинѣ е най сполучливъ. Знаешъ ли че Веспій (тъй са наричаше воителгъ отъ Херкуланумъ) останж омаянъ.

— И ни една ли слѣдователно не употребява грѣцкото плетенѣе, какъ то неаполитанката що е насрѣща ни?

— Че какъ може? пѣтъ на косата отъ срѣдъ челото, и два вж-зелж до ушитѣ не е ли сѣтъшо плетенѣе? туй не прилича ли на статуята на Діанка?

— Иона обаче има преимуществото на хубостъта . . . но наистина ли е тя хубавица?

— Тъй думатъ мъжѣтъ, любезная моя, забѣлѣжи обаче че тя е богата. Тя ще са ожени за аѳинянина, и азъ ѣ желаж добро щастіе. Не вѣрвамъ обаче че супружеската ѣ вѣрностъ ще бжде дълговременна. Не трѣба да са надѣймы за вѣрностъ отъ едначужденка.

— Е? Юліе! (тъй продума старата довица като са обърнж къмъ дъщерята на търговеца) видѣ ли ты тигра?

— Не, еще не съмъ го видѣла.

— Но сичкитѣ госпожи го видѣхж вече, той е толкози хубавъ!

— Надѣж са че ще са намѣри злодѣоцъ или другій нѣкой за увеселеніе нагоркія звѣрь. Вашійтъ супругъ, рече тя като са обърнж къмъ супругата на Панса, не са стареае както трѣба за туй.

— Е! мила моя, отговори госпожата съ *сукаля*, трѣба да мѣрремъ на законодателството, което отъ днѣй на днѣй ослабва; малко сж днесъ престѣпленіята които предаватъ повинныя на излѣданѣе на звѣроветѣ, и самытъ гладіаторы станѣхж женственны. Днесъ най храбритѣ гладіаторы сж готовы да излѣзѣтъ срѣщо быкове или глигани, но когато предлежи за левъ или за тигръ, казватъ че туй е невъзможно.

— Достойны сж *сукай* да носѣтъ, рече съ презрѣніе Юлія.

— Виждали ли сте, попыта супругата на Панса, кѣщата на Фулвія, любезный нашъ пеетъ?

— Не; хубава ли е?

— Изящно е наредена, но казватъ че живописѣтъ е толкози съблазнителенъ, што не было прилично на госпожи да го гледатъ. Въ туй само не намѣрвамъ изящностъ у ступанина.

— Поетитѣ иматъ своитѣ каприци, пое довицата, съ сячко туй обаче Фулвій е любезенъ. Стиховетѣ му сж прекрасны! Нека исповѣдамы че много напреднѣхмы въ поезіята; древнята поезія, токъзи прехвадена, не са чете вече.